

BLAZE MILOSRDNÝM

Introit: Žalm 138

Hlavní čtení: Matouš 5:7

1. čtení: Micheáš 6:1-8

3. čtení: Římanům 12:8

1) PÁN JEŽÍŠ JE MILOSRDNÝ: ODPOUŠTÍ HŘÍCHY A POMÁHÁ POTŘEBNÝM

Milí bratři, milé sestry,

Káže vodu a pije víno. To je známé úsloví. V církvi se často se používá proti kazatelům, kteří druhým lidem vážně promlouvají do života. A přitom sami nežijí podle toho, co svým „ovečkám“ kážou. V jistém smyslu se to nakonec týká každého kazatele. Protože žádný kazatel není bez chyby. Žádný není svatý. Tedy až na jednoho... Až na Ježíše Krista.

Ten nám všem dnes káže:

- *Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství.* (Mt 5:7)

A tím nás vlastně povzbuzuje, abychom byli milosrdní. Vede nás k tomu, abychom prokazovali milosrdenství našim bližním. Ale přitom nám Ježíš nekáže něco, co by sám nedělal. Nepovzbuzuje nás k něčemu, čemu by se on sám vyhýbal. Ježíš je přece ztělesněním a vzorem veškerého Božího milosrdenství.

To jeho milosrdenství se prakticky projevuje na dvou frontách. Pán Ježíš činí milosrdenství druhým lidem tím, že jim odpouští jejich hřích. A pak také tím, že jim pomáhá v jejich těžké životní situaci. To jsou tedy dva biblické rozměry milosrdenství: Odpuštění hříchů a pomoc v nouzi.

A) Dva rychlé příklady Ježíšova milosrdenství v praxi. První příklad: **Celník Zacheus**. Veliký boháč. Zrádce svého lidu. Chamtivec. Kolaborant. Ten si vyleze na strom, aby Ježíše, procházejícího Jerichem, mohl vůbec zahlédnout.

- ⁵ *Když Ježíš přišel k tomu místu, pohlédl vzhůru a řekl: "Zachee, pojď rychle dolů, neboť dnes musím zůstat v tvém domě."* ⁶ *On rychle slezl a s radostí jej přijal.*

Pán Ježíš se tedy toho hříšníka neštítel. Byl mu nablízku. Což se ostatním lidem vůbec nelíbilo.

- ⁷ *Všichni, kdo to uviděli, reptali: "On je hostem u hříšného člověka!"*

Ovšem Zachea se toto Ježíšovo milosrdenství vnitřně dotklo. Změnilo jeho život. Z jeho slov je slyšet opravdové pokání a skutečná touha po změně života.

- ⁸ *Zacheus se zastavil a řekl Pánu: "Polovinu svého jmění, Pane, dávám chudým, a jestliže jsem někoho ošidil, nahradím mu to čtyřnásobně."*

A až v tu chvíli Ježíš prohlásí:

- ⁹ *"Dnes přišlo spasení do tohoto domu; vždyť je to také syn Abrahamův."* ¹⁰ *Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo."* (L 19:5-10)

Bratři a sestry, proč to náš Pán řekl až teď? Protože nepřišel k Zacheovi, aby mu zvěstoval levnou milost. Ve smyslu: *Žij si dál, jak jsi byl zvyklý, Zachee. Nelam si hlavu s tím, že jsi hříšník. Já ti všechno odpouštím.* To ne! Pán Ježíš se ho neštítel. Byl mu nablízku. Ale kvůli tomu, aby Zacheus mohl zcela radikálně změnit svůj dosavadní život. Pán Ježíš tedy odpouští hříšníkům. Ale zároveň hříšníky mění. V jeho blízkosti hříšníci získávají sílu k novému životu podle Boží vůle a pod Božím vedením.

B) Druhý příklad: Dva slepci. Ti křičí na Ježíše:

- ²⁷ "Smiluj se nad námi, Synu Davidův!" ²⁸ A když vešel do domu, přistoupili ti slepci k němu. Ježíš jim řekl...

Neotravujte mě. Běžte pryč. Už jsem uzdravil moře lidí. Najděte si jiného lékaře. No, to jim do tváře samozřejmě nevetl.

Ježíš jim řekl: "Věříte, že to mohu učinit?" Odpověděli mu: "Ano, Pane." ²⁹ Tu se dotkl jejich očí a řekl: "Podle vaší víry se vám staň." ³⁰ A otevřely se jim oči. (Mt 9:27-30)

On je uzdravil. Zcela konkrétně jim pomohl. Prokázal jim milosrdenství. Proč? Protože mu byli sympatičtí? Protože byli jeho příbuzní? Protože měli společné koníčky? Protože mu za to dobře zaplatili? Nic z toho! Ježíš jim prokázal milosrdenství, protože je milosrdný. Proto je uzdravil.

Takový je náš Pán, bratři a sestry: Milosrdný. Odpouštěl hříšným lidem jejich hříchy a vedl je ke změně jejich života. A zcela konkrétně pomáhal potřebným v jejich nouzi. I jim měnil život.

Proto o něm list Židům prohlašuje:

- ¹⁴ Protože sourozence spojuje krev a tělo, i on se stal jedním z nich, aby svou smrtí zbavil moci toho, kdo smrtí vládne, totiž ďábla, ¹⁵ a aby tak vysvobodil ty, kdo byli strachem před smrtí drženi po celý život v otroctví. ¹⁷ Proto musil být ve všem jako jeho bratři, aby se stal veleknězem **milosrdným** a věrným v Boží službě a mohl tak smířit hříchy lidu. ¹⁸ Protože sám prošel zkouškou utrpení, může pomoci těm, na které přicházejí zkoušky. (Žd 2:14-18)

Bratři a sestry, Ježíš Kristus šel tak daleko, že kvůli nám prošel zkouškou utrpení. Tím se prokázal jako milosrdný a věrný velekněz celého Božího lidu. Prostředník mezi námi a Bohem. Náš zástupce před Hospodinem. Ne jen, že nás přišel zachránit. Ne jen, že nám přišel odpustit náš hřích. On kvůli nám trpěl. On snášel utrpení proto, abychom my směli žít ve svobodě Božích dětí.

2) HOSPODIN JE MILOSRDNÝ: ODPOUŠTÍ VINY A ZASTÁVÁ SE TĚCH, KDO JSOU V NOUZI

A jen aby někoho nenapadlo dávat do protikladu milosrdného Ježíše a tvrdého, přísného Boha Starého zákona... Kdo je ve Starém zákoně nazýván milosrdným? Hospodin - v drtivé většině případů! Je to Hospodin - ve všech knihách Starého zákona, kde se jen toto slovo vyskytuje. (Kromě knihy Přísloví.)

Starý zákon chválí Hospodina za to, že ze svého milosrdenství odpouští svému lidu jeho hříchy. Když na poušti kolem Mojžíše projde Bůh, ten smrtelník volá:

- ⁶ "Hospodin, Hospodin! Bůh plný slitování a milostivý, shovívavý, nejvyšší milosrdný a věrný, ⁷ který osvědčuje milosrdenství tisícům pokolení, který odpouští vinu, přestoupení a hřích; avšak viníka nenechává bez trestu, stíhá vinu otců na synech i na vnucích do třetího a čtvrtého pokolení." (Ex 34:6-7)

Proč Mojžíš chválí Hospodina zrovna těmito slovy? Protože právě prožil, že Hospodin prominul Izraeli jeho strašné modlářství na poušti.

A dále: Bůh sám ve svém Zákoně varuje Izraelce:

- ²⁵ Jestliže se rozhodneš vzít do zástavy plášť svého bližního, do západu slunce mu jej vrátíš, ²⁶ neboť jeho plášť, kterým si chrání tělo, je jeho jedinou příkryvkou. V čem by spal? Stane se, že bude ke mně úpět a já ho vyslyším, poněvadž jsem milostivý. (Ex 22:25-26)

Hospodin tedy vyslyší ubožáka a pomůže mu, když mu budou ubližovat jeho bližní. Proč? Protože je milosrdný.

Výsledek: Pán Ježíš je milosrdný Syn svého milosrdného Otce. Na to nezapomínejme.

3) BUĎME I MY MILOSRDNÍ: ODPOUŠTĚJME NAŠIM VINÍKŮM

Bratři a sestry, a přesně k tomu nás dnes vede Pán Ježíš svým kázáním. Abychom byli milosrdní. Vy, kteří jste prožili Boží milosrdenství na vlastní kůži... Vy, kteří jste přijali Kristovu milosrdnou oběť na kříži a jeho odpuštění... Vy, kteří s pokornou nadějí očekáváte Boží milosrdenství při posledním soudu, kterého se vám dostane jen pro Kristovy zásluhy. A vy, kteří jste už mnohokrát prožili Boží zastání a pomoc ve svém životě... Právě vy buďte milosrdní vůči druhým lidem.

A to konkrétně tak, že **jim** (za prvé) **budete odpouštět jejich viny**. Zlé věci, kterých se vůči vám dopustili. Bratři a sestry, někdy to jde hned a velmi snadno. Jindy to trvá a je to velice bolestivý proces. Ale kdo prožil Boží odpuštění, bude se snažit druhým lidem odpustit. Bude se za to modlit. Bude prosit Boha o sílu – svému bližnímu prominout jeho viny. Takový člověk nikdy neřekne: *Ale to mu nikdy neodpustím. Ten si moje odpuštění nezaslouží*. Toto může říct jen člověk, kterému Bůh ještě neobměkčil jeho tvrdé srdce. Takový nemilosrdný postoj mají jen ti lidé, kteří ve skutečnosti Kristu nepatří. Takový tvrdý postoj mají ti, se kterými Duch svatý ještě pracovat nezačal. A ti, kteří Kristu nepatří a ve kterých Duch svatý nepřebývá, ti se žádného milosrdenství na Božím soudu nedočkají. Dočkají se jen Boží spravedlnosti. (viz Jk 2:13!)

A tak člověk, který svým bližním nechce odpustit... Člověk, který své odpuštění druhým lidem tvrdě odepírá... Ten jen dokazuje, že milosrdnému Kristu zatím nepatří. I kdyby se celý svůj život za křesťana prohlašoval. Apoštol Jan uhodil hřebík na hlavičku. Říká:

- ¹⁹ *My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás.* ²⁰ *Řekne-li někdo: "Já miluji Boha", a přitom nenávidí svého bratra, je lhář. Kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí.* ²¹ *A tak máme od něho toto přikázání: Kdo miluje Boha, ať miluje i svého bratra.* (1J 4:19-21)

4) BUĎME I MY MILOSRDNÍ: POMÁHEJME TĚM, KTEŘÍ NAŠI POMOC POTŘEBUJÍ

A s tím úzce souvisí i ta druhá poloha milosrdenství: **Pomoc bližním**. Kdo s radostí přijal Boží milosrdenství, ten bude druhým pomáhat jejich nouzi. Ten se zastane potřebných lidí.

Milí bratři a milé sestry, nemusíme zrovna umět uzdravovat - jako Ježíš. My máme pomáhat těm, kteří potřebují naši pomoc - v rámci našich vlastních možností, schopností a dovedností. Někteří lidé potřebují naši podporu, protože se dostali do svízelné životní situace vlastní vinou. Šlápli vedle, zakopli, padli, selhali. A zase jiní potřebují naše zastání, protože jim ublížili druzí lidé, nebo s nimi prostě život zatočil.

K tomu jedna dobrá rada na závěr: Nezkoumejme příliš podrobně, proč se ten dotyčný nachází ve špatné situaci. A proč potřebuje naši pomoc. Jestli si za to může sám, nebo se stal obětí druhých lidí, systému... Když se totiž do takových rozborů pustíme, pak se někdy stává, že najdeme tisíc důvodů, proč tomu člověku nakonec pomoc odepřít.

Pamatujme všichni na to, že kdyby Pán Ježíš takto přistupoval k nám, pak by nikdo z nás jeho milosrdenství ve svém životě nepocítil a neprožil. Pán Ježíš pomáhal viníkům. Položil svůj svatý život za provinilce. A ne za nevinné.

Modleme se: *My blahoslavíme tebe, Pane Ježíši Kriste, za to, že jsi milosrdný a své milosrdenství stále prokazuješ vůči nám i vůči mnohým dalším lidem. Náš hřích jsi zakryl a naši smrt jsi zabil na svém kříži. A mnohokrát, když jsme byli v úzkých, jsi nám pomohl a zastal ses nás. A my před tebou přiznáváme, že i v tom selháváme. Máme kolikrát velký problém odpustit druhým a živíme v sobě zlost vůči nim. A s tou pomocí druhým lidem to také zrovna nepřeháníme. A tak tě, Pane, prosíme: Svým Duchem nás posiluj, abychom byli ochotni a schopni skutečně odpouštět našim viníkům a pomáhat všem, kteří jsou odkázáni na naši pomoc. Daruj nám k tomu dostatek moudrosti a hlavně lásky. Amen.*